

Traade imellem dem. Han saae hende fra den Dag mest i hendes Hjem hos Moderen — „Gehejmeraadinden“, som hun gerne blev kaldt, fordi hendes Mand var død i sin høje Embedsstilling, og fordi hun selv tilhørte den ansete og formuende Hagenske Slægt fra Storeholt.

Til nogen fornyet Erklæring kom det dog aldrig. Der gemte sig bestandig paa Bunden af Jyttes frimodige Væsen en hurtig vakt Skyhed, som i det afgørende Øjeblik holdt ham Ordet tilbage. Der var i denne underligt bange Tillidsfuldhed noget, der ofte fik ham til at tænke paa saadanne halvtamme Raakid, som man kan træffe i Nærheden af Skovfogedboliger, — der flygter, saasnart man nærmer sig, men følger efter, naar man gaar bort.

Han havde undertiden spurgt sig selv, om der kunde være nogen Hemmelighed i hendes Liv, som hun ikke havde Mod til at tilstaa for ham. Han mindedes de angstfulde Øjne, hvormed hun havde set paa ham hin Dag paa Langelinje, da han friede til hende. De Øjne havde forfulgt ham ogsaa her paa Favsingholm.

Hun og hendes Mor levede den Vinter meget stille. Fru Abildgaard havde kort forinden mistet den sidste af sine to Sønner, en begavet ung Mand, der af en urimelig Aarsag begik Selvmord. De mange Forlovelsesrygter, der i de sidste Aar var flagret op af Jyttes Fodspor, havde vistnok ogsaa isoleret dem noget.

„Synes De ikke, min Datter har forandret sig meget?“ spurgte Moderen ham engang, da de var bleven alene i Dagligstuen. Han havde i sit Hjerte maattet give hende Ret. Trods Jyttes ligegyldige og til Tider ret løsslupne Tone var hun aabenbart ofte stærkt forpint. Broderens Død havde vel nok rystet hende stærkt. Men bar hun ikke ogsaa paa en hemmelig Sorg? Hvorfra kom det Slør af Træthed, der saa tidt kunde lægge sig over de skønne, kloge Øjne? Hvorfra den tunge Sødme i det tankefulde Smil?

Hun havde i de sidste Aar opgivet sine Sprogstudier og slaaet sig paa Musikken. Selv talte hun blot om, at hun „klimprede lidt“. Men fra anden Side vidste han, at en af Professorerne ved Konservatoriet skulde have berømmet hende i høje Toner og kun beklaget, at hendes Ærgerrighed ikke svarede til hendes musi-